

זמירות לשבת

כ"ז שב"ק

י"ל לרגל

שבת המתאחדת באת"ק מירון
שע"י קהל יטב לב ד'סאטמאר בני ברק

בהשתתפות

אורחינו הגדול הגה"צ אב"ד קהלתינו וזמסב"ג שליט"א

וזמורינו הגה"צ ראש ישיבתינו שליט"א

שב"ק פרשת שופטים תשע"א לפ"ק

הזמירות נתנדבו

ע"י הרבני הנכבד והמפואר, מוזכר בכל תואר

מזה"ר **ישראל יעקב שפילמאן** הי"ד

לעילוי נשמת

האה"ח מרת **טילא** ב"ר **מרדכי מנחם** ע"ה
נלב"ע ב' אלול

הרה"ח ר' **צבי אלימלך** ב"ר **אברהם** ז"ל
נלב"ע ד' אלול

הרה"ח ר' **יחזקאל שרגא** ב"ר **מנחם יודא** ז"ל
נלב"ע ו' אלול

מנהג ישראל לברך את הילדים בלילי שבת כשבאים מבית הכנסת:

ברכת הבת

יְשִׁמְךָ אֱלֹהִים כְּשֶׁרָה רַחֵל וְלֵאָה:

ברכת הבן

יְשִׁמְךָ אֱלֹהִים כְּאַפְרַיִם וְכַמְנֹשֶׁה:

יְבָרְכֶךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יֵשֶׁא יי פָּנָיו
אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם:

כשהוזרים מבית הכנסת אומרים "שבת שלום ומבורך", ואומרים:

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁרֵת מִלְּאֲבֵי עֲלִיוֹן מִמָּלְךְ
מִלְּבֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: שלוש פעמים

בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲבֵי עֲלִיוֹן מִמָּלְךְ
מִלְּבֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: שלוש פעמים

בְּרִכּוֹנִי לְשָׁלוֹם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲבֵי עֲלִיוֹן מִמָּלְךְ
מִלְּבֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: שלוש פעמים

צֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲבֵי עֲלִיוֹן מִמָּלְךְ
מִלְּבֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: שלוש פעמים

כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך
י' ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

רבוץ כל העולמים אדון כל הנשמות אדון השלום. מלך אביר. מלך ברוך.
מלך גדול. מלך דובר שלום. מלך הדור. מלך ותיק. מלך זה. מלך חי
העולמים. מלך טוב ומטיב. מלך יחיד ומיוחד. מלך כביר. מלך לובש רחמים.
מלך מלכי המלכים. מלך נשגב. מלך סומך נופלים. מלך עשה מעשה
בראשית. מלך פודה ומציל. מלך צח ואדום. מלך קדוש. מלך רם ונשא. מלך
שומע תפלה. מלך תמים דרכו: מודה אני לפניך י' אלהי ואלהי אבותי. על כל
החסד אשר עשית עמדי ואשר אתה עתיד לעשות עמי ועם כל בני ביתי ועם
כל ברייתך בני בריתי. וברוכים הם מלאכיה הקדושים והטהורים שעשים
רצונך. אדון השלום מלך שהשלום שלו ברכני בשלום. ותפקוד אותי ואת כל
בני ביתי וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום: מלך עליון על כל צבא
מרום. יוצרנו יוצר בראשית. אחלה פניך המאירים שתזכה אותי ואת כל בני
ביתי למצא חן ושכל טוב בעיניך ובעיני כל בני אדם וחוה ובעיני כל רואינו
לעבודתך. ונבנו לקבל שבתות מתוך רוב שמחה ומתוך עשר וכבוד ומתוך
מעוט עונות. והסר ממני ומכל בני ביתי ומכל עמך בית ישראל כל מיני חולי
וכל מיני מדוה וכל מיני דלות ועניות ואביונות. ותן בנו יצר טוב לעבדך באמת
וביראה ובאהבה. ונהיה מכבדים בעיניך ובעיני כל רואינו. כי אתה הוא מלך
הכבוד כי לך נאה כי לך יאה: אנא מלך מלכי המלכים צוה למלאכיה מלאכי
השרת משרתי עליון שיפקדוני ברחמים ויברכוני בבואם לביתי ביום קדשנו.
כי הדלקתי גרותי והצעתי מטתי והחלפתי שמלותי לכבוד יום השבת. ובאתי
לביתך להפיל תחנוני לפניך שתעביר אונחתי. ואעיד אשר בראת בששה ימים
כל היצור ואשנה. ואשלש עוד להעיד על כוסי בתוך שמחתי. כאשר צויתני
לזכרו ולהתענג ביתר נשמותי אשר נתת בי: בו אשובת כאשר צויתני לשרתך
וכן אגיד גדלתך ברנה. ושויתי י' לקראתי שתרחמני עוד בגלותי לגאלי.
ולעורר לבי לאהבתך. ואז אשמור פקודיך וחקיך בלי עצב ואתפלל בדת
פראוי וכנוון: מלאכי השלום בואכם לשלום. ברכוני לשלום ואמרו ברוך
לשלחני הערוד. וצאתכם לשלום מעתה ועד עולם אמן סלה:

אִשָּׁת חַיִּל מִי יִמָּצָא. וְרַחֵק מִפְּנִינִים מִכָּרָה: בָּטַח
בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ. וְשָׁלַל לֹא יַחְסֹר: גִּמְלָתָהּ טוֹב וְלֹא רָע.
כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ: דָּרָשָׁה צֶמֶר וּפִשְׁתִּים. וַתַּעַשׂ בַּחֲפִץ
כַּפֶּיהָ: הִיָּתָה כְּאֻנוֹת סוֹחֵר. מִמָּרְחָק תָּבִיא לַחֲמָה:
וַתִּקֶּם בַּעֲוֹד לִילָהּ. וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֵק לְנַעֲרֹתֶיהָ:
זִמְמָה שִׁדָּה וַתִּקְחָהּ. מִפָּרִי כַּפֶּיהָ נִטְעָה כָּרֶם: חֲגֹרָה
בְּעוֹז מִתְּנִיָּהּ. וַתֹּאמֶץ זְרוּעֶתֶיהָ: טָעָמָה כִּי טוֹב סִחְרָה.
לֹא יִכָּבֶה בַּלִּילָהּ נֵרָה: יָדֶיהָ שִׁלְחָה בִּפְּשִׁיזֹר. וְכַפֶּיהָ
תִּמְכּוּ כֶּלֶךְ: כַּפָּה פֶּרֶשָׁה לְעֵנִי. וַיָּדֶיהָ שִׁלְחָה לְאַבְיוֹן:
לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מוֹשָׁלָּה. כִּי כָּל בֵּיתָהּ לָבֶשׂ שָׁנִים:
מִרְבָּדִים עָשְׂתָה לָּהּ. שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה: נֹדַע
בִּשְׁעָרִים בַּעֲלָהּ. בִּשְׂבָתָהּ עִם זִקְנֵי אֶרֶץ: סָדִין עָשְׂתָה
וַתִּמְכֹּר. וַחֲגוּר נִתְּנָה לְכַנְעָנִי: עוֹז וְהָדָר לְבוּשָׁה. וַתִּשְׁחַק
לְיוֹם אַחֲרוֹן: פִּיהָ פֶּתַחַה בַּחֲכָמָה. וַתּוֹרֵת חֶסֶד עַל
לְשׁוֹנָהּ: צוּפִיָּה הִלִּיכֹת בֵּיתָהּ. וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא
תֹאכַל: קָמוּ בָנֶיהָ וַיֹּאשְׁרוּהָ. בַּעֲלָהּ וַיַּהֲלֶלָהּ: רַבּוֹת
בָּנוֹת עָשׂוּ חַיִּל. וְאַתָּה עָלִית עַל כָּלָנָה: שָׁקַר הַחֹן וְהַבֵּל
הִיפִי. אִשָּׁה יִרְאֵת יְיָ הִיא תִתְהַלֵּל: תָּנוּ לָהּ מִפָּרִי יָדֶיהָ.
וַיַּהֲלִלוּהָ בִּשְׁעָרִים מַעֲשִׂיהָ:

זכור את יום השבת לקדשו. רבי יצחק פתח ואמר קמים ויברך אלהים את יום השביעי וכתוב במן ששית ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו. ובין דלא משתבח בה מזוני מה ברכתא אשתבח בה אלא הכי תאנא כל ברכאן דלעלא ותתא ביומא שביעא תלן ותאנא אמאי לא אשתבח מנא ביומא שביעא משום דהווא יומא מתברכאן מנה כל שפא יומין עלאין וכל חד וחד יהיב מזונא לתתא כל חד ביומיו מההיא ברכה דמתברכאן ביומא שביעא. בגין כך מאן דאיהו בדרגא דמהימנותא בעי לסדרא פתורא. ולא תקנא סעודתא בליליא דשבתא בגין דיתברך פתורה כל אינון שפא יומין דהא ברהווא זמנא אודמן ברכה לאתברכא כל שפא יומין דשבתא וברכתא לא אשתבח בפתורא ריקנא ועל כך בעי לסדרא פתורה בליליא דשבתא בנהמא ובמזוני. רבי יצחק אמר אפילו ביומא דשבתא נמי. רבי יהודה אמר בעי לאתענגא בהאי יומא ולמיכל תלת סעודתי בשבתא בגין דישתבח שבעה וענגא בהאי יומא בעלמא. רבי אבא אמר לאודוגא באינון יומין דלעלא דמתברכאן מהאי יומא והאי יומא מלילא רשיה דגער אנפין מטלא דנחית מעתיקא קדישא סתימא דכלא ואטיל לחקלא דתפוחין קדישין תלת זמני מכל עיל שבתא בגין דיתברכו קלהו פחדא. ועל דא בעי בר נש לאתענגא תלת זמני אלן דהא ברהא תליא מהימנותא דלעלא בעתיקא קדישא ובגער אנפין ובחקלא דתפוחין ובגי בר נש לאתענגא בהו ולמחדי בהו. ומאן דגרע סעודתא מניהו אתחזי פגימותא לעלא ועונשה דהווא בר נש סגי. בגין כך בעי לסדרא פתורה תלת זמני מכל עיל שבתא ולא ישתבח פתורה ריקנא ותשרי ברכתא עלה כל שאר יומא דשבתא ובהאי מלה אחזי ותלי מהימנותא לעלא. רבי שמעון אמר האי מאן דאשלים תלת סעודתי בשבתא קלא נפיק ומכרזא עלה או תתענג על יי. דא סעודתא חדא לקבל עתיקא קדישא דכל קדישין. והרפכתיד על במתי ארין. דא סעודתא תנינא לקבל חקלא דתפוחין קדישין. והאכלתיד נחלת יעקב אביד. דא היא שלימו דאשתלים בגער אנפין לקבלה בעי לאשקלא סעודתה ובגי לאתענגא בכלהו סעודתי ולמחדי בכל חד וחד מניהו משום דאיהו מהימנותא בכלהו שלימותא. ובגין כך שבתא אתיקר מכל שאר זמנין וחגין משום דכלא בה אשתבח ולא אשתבח הכי בכלהו זמנין וחגין. אמר רבי חייא בגין כך משום דאשתבח כלא בה אדכר תלת זמנין דכתיב ויכל אלהים ביום השביעי וישבות ביום השביעי ויברך אלהים את יום השביעי. רבי אבא (נ"א: רב המנונא סבא) בד הוה יתיב בסעודתא דשבתא הוה חדי בכל חד וחד והוה אמר דא היא סעודתא קדישא דעתיקא קדישא סתימא דכלא. בסעודתא אחרא הוה אמר דא היא סעודתא דקודשא בריך הוא וכו' בכלהו סעודתי והוה חדי בכל חד וחד. בד הוה אשלים סעודתי אמר אשלימו סעודתי דמהימנותא. רבי שמעון הוה אמר הכי. אתקינו סעודתא דמהימנותא. אתקינו סעודתא דמלכא. בד הוה יתיב בה. הוה מכרזי עלה או תתענג על יי והרפכתיד על במתי ארין. והאכלתיד נחלת יעקב אביד. אמר רבי אלעזר לאבוהי. אלן סעודתי חיד מתתקנו. אמר לה ליליא דשבתא כתיב בה והרפכתיד על במתי ארין. בה בליליא מתברכא מטרונתא וכלהו חקל תפוחין ומתברכא פתורה דבר נש ונשמתא אתוספת וההיא ליליא חדוה דמטרונתא הוה ובגי בר נש למחדי בחדותא למיכל סעודתא דמטרונתא:

אַתְּקִינֵנוּ סְעוּדָתָא דְמַהֲיָמְנוּתָא שְׁלִמְתָּא חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא: אַתְּקִינֵנוּ סְעוּדָתָא דְּמַלְכָּא. דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְּחַקְל תְּפוּחִין קַדִּישִׁין וְזֶעַר אַנְפִּין וְעִתִּיקָא קַדִּישָׁא. אַתֵּן לְסַעְדָּא בְּהֵדָה:

א עטורין שבועין לה. ומלכא דלעלא.
דיתעטר כלא. בקדיש קדישין:
ב שימין וסתימין. בגו כל עלמין. גרם עתיק
יומין. הלא בטיש בטישין:
ג הא רעוא קמיה. דישרי על עמיה. דיתענג
לשמיה. במתיקין ודובשין:
ד סדר לדרומא. מנרתא דסתימא. ושלחן
עם נהמא. בצפונא ארשין:
ה חמרא גו כסא. ומדאני אסא. לארוס
וארוסה. להתקפא חלשין:
ו עטר להון כתרין. במלין יקורין. בשבעין
עטורין. דעל גבי חושין:
ז כינתא תתעטר. בשית נהמי לסטר. פוין
תתקטר. וזיני דכנישין:
ח ביתין ושבין. מסאבין דרחיקין. חבילין
דמעיקין. וכל זיני חרשין:

א זמר בשבחין. למיעל גו פתחין. דבחקל
תפוחין. דאנן קדישין:
ב זמין לה השתא. בפתורא חדתא. ובמנרתא
טבתא. דנהרא על רישין:
ג מינא ושמואלא. ובניהו כלה. בקשוטין
אזלא. ומאנין ולבושין:
ד חבק לה בעלה. וביסודא דילה. דעביד
ניחא לה. יחא פתיש פתישין:
ה זחין אף עקתי. בטלין ושביטין. גרם
אנפין חדתי. ורוחין עם נפשין:
ו דו סגי ייתי. ועל חדא תרתי. נחורא לה
ימטי. ובכראן דנפישין:
ז ריבו שושביני. עבדו תקונין. לאפשא
זיני. וזיני עם רחשין:
ח מעבד נשמותין. ורוחין חדתי. בתרתי
ותלתין. ובתלתא שבשין:

והא רעוא מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין. טמירא דכל טמירין סתימא דכלא דיתמשד
טלא עלאה מינה למלא רישיה דזעיר אנפין ולהטיל לחקל תפוחין קדישין בנהירו דאנפין
ברעוא ובחדותא דכלא ויתמשד מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין טמירא דכל טמירין
סתימא דכלא רעוא ורחמי חנא וחסדא בנהירו עלאה ברעוא וחדותא עלי ועל כל בני ביתי
ועל כל הנלוים אלי ועל כל בני ישראל עמיה ויפרקינגא מכל עקתי בישין דיותו לעלמא וזמין
ותנהב לנא מוזנא ופרנסתא טבתא בלי צרה וסקתא ממולא דכל מוזנא ביה תליא וישובינגא
מעניא בישא ומחרבא דמלאך המות ומדינה של גיהנם. ויתי לנא ולכל נפשנתא חנא וחסדא
וחיי אריבי ומוזני רוחין ורחמי מן קדמיה אמן בן יהי רצון אמן ואמן:

קידוש לליל שבת

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשׁוֹכֵנֵתֶיהָ, בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ הֲרִינִי מוֹכֵן וּמְזוֹמֵן לְקִנְיָם מַצּוֹת
עֲשֵׂה לְקֹדֶשׁ עַל חַיִּין, בְּדִכְתִּיב, זְכוֹר וְשִׁמּוֹר, וְקִרְהוּ עַל חַיִּין: וְיֵהִי נֹעֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד

בלחש: וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֹקֶר:

יוֹם הַשְּׁשִׁי. וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל
מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ.
כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

סְבִרִי מְרֻנָּן וּרְבִנָּן וּרְבֹתֵי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

בוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה
בָּנוּ. וְשָׁבַת קִדְּשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחִילָנוּ. וְזָכוֹן לְמַעֲשֵׂה
בְּרָאשִׁית. (כִּי הוּא יוֹם) תַּחֲלָה לְמִקְרָאֵי קֹדֶשׁ זָכָר לַיְצִיאַת מִצְרַיִם.
(כִּי בָנוּ בְּחֶרֶת וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁת מִכָּל הָעַמִּים) וְשָׁבַת קִדְּשָׁךְ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
הִנְחִילָתָנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשָּׁבַת:

זמירות לליל שבת

מחבר הזמר רבי משה ושמר חתום בראשי התיבות: מ'קדש, ש'ומר, ה'רבה

כָּל מְקֻדָּשׁ שְׁבִיעִי בְּרָאוּ לוֹ. כָּל שׁוֹמֵר שֶׁבֶת כְּדַת מַחְלָלוֹ. שְׁכְרוּ
הַרְבֵּה מְאֹד עַל פִּי פָעֵלוֹ. אִישׁ עַל מַחְנֵהוּ וְאִישׁ עַל דַּגְלוֹ: אוֹהֲבֵי
יְיָ הַמִּיֻּחָדִים בְּבִגְנֵי אֲרִיאֵל. בְּיוֹם הַשֶּׁבֶת שִׁישׁוּ וְשִׁמְחוּ בְּמִקְבְּלֵי
מִתֵּן נֶחְלִיאֵל. גַּם שָׂאוּ יְדֵיכֶם קוֹדֵשׁ וְאָמְרוּ לֵאלֹהִים בְּרוּךְ יְיָ אֲשֶׁר
נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: דוֹרְשֵׁי יְיָ זָרַע אֲבָרְהָם אוֹהֲבֵי.
הַמֵּאֲחִירִים לְצֵאת מִן הַשֶּׁבֶת וּמִמְהָרִים לְבֹא. שְׂמֻחִים לְשִׁמְרוֹ
וּלְעֶרֶב עֲרוֹבוֹ. זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְיָ נִגִּילָה וְנִשְׁמָחָה בּוֹ: זָכְרוּ תוֹרַת
מֹשֶׁה בְּמִצְוֹת שֶׁבֶת גְּרוּסָה. חֲרוּתָה לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּכֹלָה בֵּין
רַעוּתֶיהָ מִשְׁבָּצָה. טְהוֹרִים יִירָשׁוּהָ וִיקְדְּשׁוּהָ בְּמֵאֲמַר כָּל אֲשֶׁר
עָשָׂה. וַיְכַל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: יוֹם קְדוֹשׁ
הוא מְבֹאָה וְעַד צֵאתוֹ. כָּל זָרַע יַעֲקֹב יִכְבְּדוּהוּ כְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ.
לְנוֹחַ בּוֹ וּלְשִׁמּוֹחַ בְּתַעֲנוּג אָכּוֹל וְשָׂתוֹ כָּל עַדַת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ
אוֹתוֹ: מִשְׁךְ חֶסֶד לְיָדְעִיד אֵל קִנָּא וְנוֹקֵם. נוֹטְרֵי לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
זָכוֹר וְשִׁמּוֹר לְהִקָּם. שְׂמֻחִים בְּבִגְנֵי שָׁלוֹם בְּאוֹר פְּנִידָה תְּבַהֲיָקֵם.
יְרוּזֵן מִדְּשֵׁן בֵּיתֶךָ וְנַחֵל עֲדִינָה תִשְׁקֵם: עֲזוֹר לְשׁוֹבְתִים בַּשְּׁבִיעִי
בְּחִירֵשׁ וּבִקְצִיר עוֹלָמִים. פּוֹסְעִים בּוֹ פְּסִיעָה קִטְנָה. סוֹעֲדִים בּוֹ
לְבָרֵךְ שֵׁלֶשׁ פַּעַמִּים. צְדָקָתָם תִּצְהִיר בְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים. יְיָ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲהַבֵּת תָּמִיד. יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים:

שם מחבר הזמר רבי משה ושמעון חתום בראשי הבתים: מנוחה, שמי, הווא

מנוחה ושמחה אור ליהודים יום שבתון יום מנוחים. שומרינו וזוכרינו המה מעידים. כי לששה כל ברואים ועומדים: שמי שמים ארץ וימים. כל צבא מרום גבוהים ורמים. תנין ואדם וחית ראמים. כי ביה יי צור עולמים: הוא אשר דבר לעם סגלתו. שמוור לקדשו מבאו ועד צאתו. שבת קדש יום חמדתו. כי בו שבת אל מכל מלאכתו: במצות שבת אל יחליצך. קום קרא אליו יחיש לאמצך. נשמת כל חי וגם נעריצך. אכול בשמחה כי כבר רצך: במשנה לחם וקדוש רבה. ברוב מטעמים ורוח נדיבה. יזכו לרב טוב המתענגים בה. בביאת גואל לחיי העולם הבא:

שם מחבר הזמר רבי מנחם ושמעון חתום בראשי הבתים: מערב, נחלת, חפצך, מעין

מה ידידות מנוחתך. את שבת המלכה. בכן גרוין לקראתך. בואי בלה נסוכה. לבוש בגדי חמודות. להדליק נר בברכה. ותכל כל העבודות. לא תעשו מלאכה: להתענג בתענוגים. ברפורים ושליו ודגים: מערב מזמינים כל מיני מטעמים. מבעוד יום מוכנים. תרגולים מבטמים. ולערוד פמה מינים שותות יינות מבשמים. ותפנוקי מעדנים. בכל שלש פעמים: להתענג בתענוגים. ברפורים ושליו ודגים: נחלת יעקב יירש. בלי מצרים נחלה. ויכבדוהו עשיר ורש. ותזכו לגאלה. יום שבת אם תשמרו. והייתם לי סגלה. ששת ימים תעבדו. ובשביעי נגילה: להתענג בתענוגים. ברפורים ושליו ודגים: חפצך אסורים. וגם לחשוב השבונות. הרהורים מתרים ולשדך הבנות. ותנוק ללמדו ספר. למנצח בנגינות. ולהגות באמרי שפר. בכל פנות ומחנות: להתענג בתענוגים. ברפורים ושליו ודגים:

הלוכד תהא בנחת. עונג קרא לשבת. והשנה משפחת.
 פדת נפש משיבת. בכן נפשי לך ערגה. ולנוח בחבת.
 פשושנים סוגה. בו ינוחו בן ובת: להתענג בתענוגים. פרבורים
 ושליו ודמים: מעין עולם הבא. יום שבת מנוחה. כל
 המתענגים בה. יזכו לרוב שמחה. מחבלי משיח יצלו
 לרוחה. פדוטינו תצמיח ונס יגון ואנחה: להתענג בתענוגים.
 פרבורים ושליו ודמים:

מחבר הזמר רבי ישראל הלוי נאמ'רה ושמ'ו חתום בראשי הבתים:

י' ה רבון עלם ועלמ'א. אנת הוא מלכא מלך מלכ'א.
 עובד גבורתך ותמה'א. שפר קדמך להחנ'א: יה רבון

ש' בחין אסדר צפרא ורמשא. לך אלהא קדישא. די ברא
 כל נפשא. עירין קדישין ובני אנשא. חיות ברא ועופי
 שמי'א: יה רבון

ר' ברבין עובדך ותקיפין. מכיד רמ'א וזקיה כפיפין. לו יחיה
 גבר שגין אלפין. לא יעול גבורתך בחושבנ'א: יה רבון

א' להא די ליה יקר ורבותא. פרוק ית ענד מפום אריותא. ואפיק
 ית עמד מוגו גלותא. עמד די בחרת מכל אמי'א: יה רבון

ל' מקדשך תוב ולקדש קודשין. אתר די ביה יחדון רוחין
 ונפשין. ויזמרון לך שירין ורחשין. בירושלם קרפא
 דשופר'א: יה רבון

צור משלו אכלנו. ברכו אמוני שבצענו והותרנו כדבר יי: הן את עולמו. רוענו
אבינו. אכלנו את לחמו. ויינו שתינו. על פן נודה לשמו. ונהללו בפינו. אמרנו
וענינו. אין קדוש כפי. צור: בשיר וקול תודה נברך לאלהינו. על ארץ המדה
(טובה) שהנחיל לאבותינו. מזון וצדה השביע לנפשנו. חסדו גבר עלינו. ואמת
יי. צור: רחם בחסדך. על עמך צורנו. על ציון משכן כבודך. ובול בית תפארתנו.
בן דוד עבדך יבא ויגאלנו. רוח אפינו. משיח יי. צור: יבנה המקדש. עיר ציון
תמלא. ושם נשיר שיר חדש. וברננה נעלה. הרחמן הנקדש. יתברך ויתעלה.
על כוס יין מלא. בברכת יי: צור:

שם המחבר הזמר רבי אברהם אבן עזרא ושמו חתום בראשי הבתים:

צמאה נפשי לאלהים לאל חי. לבי ובשרי ירננו לאל חי:

א ל אחד בראני. ואמר חי אני. כי לא יראני. האדם וחי: לבי
ב רא כל בחכמה. בעצה ובמזמה. מאד נעלמה. מעיני כל חי: לבי
ג ם על כל כבודו. כל פה יחנה הודו. ברוך אשר בידו. נפש כל חי: לבי
ד ה בדיל ניני תם. חקים להורותם. אשר יעשה אותם. האדם וחי: לבי
ה י זה יצטדק. נמשל לאבק דק. אמת כי לא יצדק. לפניך כל חי: לבי
ו ב לב יצר חשוב. בדמות חמת עכשוי. ואיכבה ישוב. הפשר החי: לבי
ז נ סוגים אם אבו. ומדרבם שבו. טרם ישכבו. בית מועד לכל חי: לבי
ח ל כל אהודך. כל פה תיחדך. פותח את ידיך. ומשביע לכל חי: לבי
ט ן כור אהבת קדומים. והחיה נרדמים. וקרב הימים. אשר בן ישי חי: לבי
ך אה לגברת אמת. שפחה נואמת. לא פי בנג המת. ובני החי: לבי
א קוד על אפי. ואפרוש לך פפי. עת אפתח פי. בנשמת כל חי: לבי

י ה אֶכְסֶּךָ נָעַם שַׁבַּת הַמִּתְאַמֶּת וּמִתְאַחֶדֶת בְּסִגְלָתָךְ.
מִשָּׁךְ נָעַם יִרְאַתְךָ לָעַם מִבִּקְשֵׁי רְצוֹנָךְ. קִדְשֵׁם בְּקִדְשֵׁת
הַשַּׁבַּת הַמִּתְאַחֶדֶת בְּתוֹרָתְךָ. פֶּתַח לָהֶם נָעַם וְרָצוֹן
לַפֶּתוּחַ שְׁעָרֵי רְצוֹנָךְ:

ה זֶה הוּא שְׁמוֹר שׁוּמְרֵי וּמִצְפִּים שַׁבַּת קִדְשְׁךָ. כֹּאִיל תַּעֲרֹג
עַל אֲפִיקֵי מַיִם כֵּן נִפְשָׁם תַּעֲרֹג לְקַבֵּל נָעַם שַׁבַּת
הַמִּתְאַחֶדֶת בְּשֵׁם קִדְשְׁךָ. הֵצֵל מֵאַחֲרֵי לִפְרֹשׁ מִן הַשַּׁבַּת
לְבִלְתִּי תִהְיֶה סְגוּר מֵהֶם. שִׁשָּׁה יָמִים הַמְקַבְּלִים קִדְשָׁהּ
מִשַּׁבַּת קִדְשְׁךָ. וְטַהַר לִבָּם בְּאַמֶּת וּבְאֱמוּנָה לְעַבְדְּךָ:

ז יִהְיוּ רַחֲמֶיךָ מִתְגַּלְגְּלִים עַל מִדּוֹתֶיךָ. וְיִהְיוּ רַחֲמֶיךָ
מִתְגַּלְגְּלִים עַל עַם קִדְשְׁךָ. לְהַשְׁקוֹת צִמְאֵי חֶסֶדְךָ מִנְּהַר
הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן. לְעַטֵּר אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתִכְפָּאֶרֶת הַמִּכְפָּאִרִים
אוֹתְךָ בְּיוֹם שַׁבַּת עַל יְדֵי שַׁבַּת קִדְשְׁךָ. כֹּל שִׁשָּׁה יָמִים
לְהַנְחִילָם נַחֲלֵת יַעֲקֹב בְּחִירְךָ:

ח שַׁבַּת נָעַם הַנְּשָׁמוֹת. וְהַשְׁבִּיעֵי עֲנֹג הַרוּחֹת. וְעֵדֶן
הַנִּפְשוֹת. לְהַתְעֵדֶן בְּאַהֲבָתְךָ וִירְאַתְךָ. שַׁבַּת קוֹדֶשׁ נִפְשֵׁי
חֹלֵת אֲהֲבָתְךָ. שַׁבַּת קוֹדֶשׁ נִפְשוֹת יִשְׂרָאֵל בְּצֵל כְּנָפֶיךָ
יַחֲסִינוּ. יְרוּיִן מִדְּשׁוֹן בֵּיתְךָ:

אודה לאל לבב חוקר. ברן יחד פוכבי בקר:

שימו לב אל הנשמה. לשם שבו ואחלמה. ואורה באור החמה. שבעתים
באור הבקר: אודה

מבסא כבוד הצבה. לגור בארץ ערבה. להצילה מלהבה. ולהאירה לפנות
בקר: אודה

עורו נא כי בכל לילה. נשמתכם עולה למעלה. לתת דין וחשבון מפעלה.
ליוצר ערב ובקר: אודה

ימצאה מטנפת. מעונות ותוספת. כמו שפחה נחרפת. תמיד בבקר
בבקר: אודה

ימצאה מקשטת. בטלית וטוטפת. כמו פלה מקשטת. תמיד בבקר
בבקר: אודה

הנאמן בקדונו. יחזירנה לו כרצונו. איש לא גוע בעונו. ויהי ערב ויהי
בקר: אודה

והחילו העניה. יחידה תמה ונקיה. ואשר לא חיה. איך יופה לאור הבקר: אודה

לאל אשר שבת מכל המעשים. ביום השביעי נתעלה וישב על
כסא כבודו. תפארת עטה ליום המנוחה. ענג קרא ליום השבת. זה
שיר שבת של יום השביעי שבו שבת אל מכל מלאכתו. ויום
השביעי משבח ואומר מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות לוי.
לפיהן יפארו ויברכו לאל כל יצוריו. שבת יקר וגדלה וכבוד ותנו
לאל מלך יוצר כל. המנחיל מנוחה לעמו ישראל בקדשתו ביום
שבת קדש. שמך יי אלהינו יתקדש. ונברך מלכנו יתפאר. בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת. תתברך מושיענו על כל שבת מעשה
ידיך. ועל מאורי אור שיצרת המה יפארוך סלה:

אז ביום השביעי נחת. יום השבת על בן ברכת: ועל כל פעל
 תהלה ערוכה. וחסידך בכל עת יברכוכה: ברוך יי יוצר כלם.
 אלהים חיים ומלך עולם: כי מעולם על עבדיך. רוב רחמיך
 וחסדיך: ובמצרים החלות. להודיע כי מאד נעלית: על כל אלהים
 בעשותך בהם. שפטים גדולים ובאלהיהם: בבקעך ים סוף עמך
 ראו. יד הגדולה ויראו: נהגת עמך לעשות לך. שם תפארת
 להראות גדלך: ודברת עמם מן השמים. וגם העבים נטפו מים:
 ידעת לכתם במדבר. בארץ ציה איש לא עבר: תתה לעמך דגן
 שמים. וכעפר שאר ומצור מים: תגרש גוים רבים עמים. יירשו
 ארצם ועמל לאמים: בעבור ישמרו חקים ותורות. אמרות יי
 אמרות טהורות: ויתעדנו במרעה שמן. ומחלמיש צור פלגי שמן:
 בנוחם בנו עיר קדשך. ויפארו בית מקדשך: ותאמר פה אשב
 לארץ ימים. צידה בך אברך: כי שם יזבחו זבחי צדק. אף בהניך
 ילבשו צדק: ובית הלוי נעימות יזמרו. לך יתרועעו אף ישירו: בית
 ישראל ויראי יי יבבדו ויודו שמך יי: הטיבות מאד לראשונים. בן
 תיטיב גם לאחרונים: יי תשיש נא עלינו. כאשר ששת על
 אבותינו: אותנו להרבבות ולהיטיב. ונודה לך לעולם כי תיטיב: יי
 תבנה עירך מהרה. כי עליה שמך נקרא: וקרן דוד תצמיח בה.
 ותשכון לעולם יי בקרבה: זבחי צדק שמה נזבחה. וכימי קדם
 תערב מנחה: וברך את עמך באור פניך. כי חפצים לעשות רצונך:
 וברצונך תעשה חפצנו. הבט נא עמך בלנו: בחרתנו להיות לך
 לעם סגולה. ועל עמך ברכתך סלה: ותמיד נספר תהלתך. ונהלל
 לשם תפארתך: ומברכתך עמך יברך. כי את כל אשר תברך
 מברך: ואני בעודי אהללה בוראי. ואברככה כל ימי צבאי: יהי
 שם יי מברך לעולם. מן העולם ועד העולם:

סדר ברכת המזון

שִׁיר המַעֲלוֹת. בָּשׁוּב יי אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הֵינּוּ כַּחֲלָמִים: אֲזַי יִמָּלֵא שְׁחוֹק
פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה. אֲזַי יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגָּדִיל יי לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהִים: הַגָּדִיל יי
לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ. הֵינּוּ שְׂמֵחִים: שׁוֹבָה יי אֶת שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בְּנֹגֶב:
הַזְרָעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: הַלֹּחַד יִלְחַד וּבִכָּה נִשְׂא מוֹשֶׁךְ הַזֶּרַע. בֹּא יְבֵא
בְּרִנָּה. נִשְׂא אֱלֹמֶתֵינוּ:

הַנְּנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקִבֵּץ מַצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל בְּרַכַּת הַמִּזּוֹן שֶׁנֶּאֱמַר, וְאִכְלַתְּ וְשִׂבַּעְתָּ וּבְרַכַּת אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ, עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

הַמִּזְמָן אוֹמֵר: רַבּוֹתֵי. מִיר וְעֵלָן בְּעִנְיָנוּ:

הַמְסֻבִּים עֲוִיִּים: יְהִי שֵׁם יי מְבָרֵךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

הַמִּזְמָן חוֹזֵר: יְהִי שֵׁם יי מְבָרֵךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

בְּרִשּׁוֹת מִרְגָּן וְרַבּוֹתֵי גִבְרָה אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵכְלָנוּ מִשְׁלֹ:

הַמְסֻבִּים עֲוִיִּים: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵכְלָנוּ מִשְׁלֹ וּבִטְוִבוֹ הֵינּוּ:

וְהַמִּזְמָן חוֹזֵר: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵכְלָנוּ מִשְׁלֹ וּבִטְוִבוֹ הֵינּוּ:

יְחִיד אֵינוֹ אוֹמֵר: בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הֵן אֶת
הָעוֹלָם כָּלוֹ. בְּטוֹבוֹ בָּחַן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. הוּא
נוֹתֵן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר. כִּי לָעוֹלָם חֶסֶד. וּבִטְוִבוֹ
הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחֲסֹר לָנוּ מִזּוֹן

לְעוֹלָם וָעֶד. בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. כִּי הוּא אֵל זָן
וּמַפְרִינֵם לְכָל וּמַטִּיב לְכָל וּמַכִּין מִזֶּזֶן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו
אֲשֶׁר בָּרָא. כְּאֹמֹר. פּוֹתַח אֶת יָדָךְ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל
חַי רָצוֹן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. הֵזֵן אֶת הַכֹּל:

נֹדֶה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה
וְרַחֲבָה. וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית
עֲבָדִים. וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרֵנוּ. וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ. וְעַל
חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים חֵן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ. וְעַל אֲכִילַת מִזֶּזֶן
שֶׁאַתָּה זָן וּמַפְרִינֵם אוֹתָנוּ תָּמִיד. בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה:

וְעַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים
אוֹתְךָ. יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּכִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם
וָעֶד: כִּפְתּוּב. וְאַכְלָתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכָתָּ אֶת יְיָ
אֱלֹהֶיךָ עַל הָאֶרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ. עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמִּזֶּזֶן:

רַחֵם גַּם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ.
וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל מְלָכּוֹת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. וְעַל
הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו: אֱלֹהֵינוּ. אֲבִינוּ.
רַעֲנוּ זִמְנֵנוּ פְּרִינֵסֵנוּ וְכַלְכְּלֵנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ. וְהַרְוַח לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

מִהֵרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ. וְנָא אֵל תַּצְרִיכֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לֹא לִידֵי
מִתֵּנֶת בֶּשֶׁר וְדָם וְלֹא לִידֵי הַלְוָאתָם. כִּי אִם לִידֵד הַמְּלָאָה.
הַפְּתוּחָה. הַקְּדוּשָׁה וְהַרְחָבָה. שְׁלֹא גִבּוֹשׁ וְלֹא גִפְלָם
לְעוֹלָם וָעֶד:

רָצָה וְהַחֲלִיצֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשְּׁבֶת הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לְשֶׁבֶת בּוֹ וְלִנּוּחַ בּוֹ
בְּאַהֲבָה בְּמִצְוֹת רְצוֹנָךְ וּבְרְצוֹנָךְ הַנִּיחַ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שְׁלֹא תִהְיֶה צָרָה וְגִמּוֹן
וְאַנְחָה בְּיוֹם מְנוּחָתָנוּ וְהִרְאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן עִירָךְ וּבִבְנֵי יְרוּשָׁלַיִם
עִיר קְדֻשָּׁךְ כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת וּבַעַל הַנִּחְמוֹת:

וּבִגְוֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדֹשׁ בְּמִהֵרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ
אַתָּה יי. בּוֹנֵה בְּרַחֲמֵי יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל. אֲבִינוּ. מִלְכֵנוּ. אֲדִירֵנוּ.
בּוֹרְאֵנוּ. גּוֹאֲלֵנוּ. יוֹצְרֵנוּ. קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל.
הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל. שֶׁכָּכָל יוֹם וַיּוֹם הוּא הַטֵּיב הוּא מְטִיב
הוּא יֵיטִיב לָנוּ. הוּא גִמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד לְחַן
וְלַחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרֹחַם. הַצֵּלָה וְהַצְלָחָה. בְּרַכָּה וַיְשׁוּעָה. נַחֲמָה.
פְּרִנְסָה וּכְלָפָלָה. וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב. וּמִכָּל טוֹב
לְעוֹלָם אֵל יַחֲסִדָּנוּ. אָמֵן

הַרְחָמֵנוּ הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: הַרְחָמֵנוּ הוּא יִתְפַּרֵּךְ בְּשִׁמְיָם
וּבְאָרֶץ: הַרְחָמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים. וַיִּתְפָּאֵר בָּנוּ לְעַד וּלְנֶעֱמָה
נֶעֱמָה. וַיִּתְהַדָּר בָּנוּ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: הַרְחָמֵנוּ הוּא יְפָרְסֵנוּ

בְּכָבוֹד: הַרְחֵמֶן הוּא יִשְׁבֵּר עָלֵנוּ מַעַל צְוֹאֲרֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמוֹיִת
 לְאַרְצֵנוּ: הַרְחֵמֶן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּבֵית הַזֶּה וְעַל שְׁלַחַן
 זֶה שְׂאֵבֵלָנוּ עָלָיו: הַרְחֵמֶן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנִּבְיָא זְכוּר
 לְטוֹב וַיִּבְשֹׁר לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת: הַרְחֵמֶן הוּא יְבָרֵךְ
 אֶת (אָבִי מוֹרִי) בְּעַל הַבֵּית הַזֶּה וְאֶת (אִמִּי מוֹרֵתִי) בְּעַלֵּת הַבֵּית הַזֶּה.
 אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זֶרַעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם. הַרְחֵמֶן הוּא יְבָרֵךְ
 אוֹתִי (וְאָבִי וְאִמִּי) וְאִשְׁתִּי וְזֶרְעִי וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לִי, אוֹתֵנוּ וְאֶת כָּל
 אֲשֶׁר לָנוּ. כָּמוֹ שְׁנַת־בְּרָכּוֹ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, כָּכָל. מִכָּל.
 כָּל. כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתֵנוּ כָּלֵנוּ יַחַד בְּבְרָכָה שְׁלֵמָה. וְנֹאמַר אָמֵן:

**בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עָלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוֹת שְׁתֵּהֵא לְמִשְׁמֶרֶת
 שְׁלוֹם. וְנִשָּׂא בְּרָכָה מֵאֵת יי. וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
 וְנִמְצָא חַן וְשִׁכָּל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:**

הַרְחֵמֶן הוּא יַנְחִילָנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לַחַיִּי הָעוֹלָמִים:

**הַרְחֵמֶן הוּא יִזְכֵּנוּ לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא:
 מִגְדוֹל יְשׁוּעוֹת מִלְכּוֹ וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְמִשְׁיָחוֹ לְדוֹד וּלְזֶרְעוֹ עַד
 עוֹלָם: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמָרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:**

יִרְאֵנוּ אֶת יי קְדוֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבּוֹ וְדוֹרְשֵׁי יי לֹא
 יִחְסְרוּ כָּל טוֹב: הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: פּוֹתַח אֶת יָדָךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי
 רִצּוֹן: בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּיְי וְהִנֵּה יי מִבְּטָחוֹ: גַּעַר הָיִיתִי גַם זָמַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי
 צָדִיק נֶעְזֵב וְזֶרְעוֹ מִבְּקֵשׁ לָחֶם: יי עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם

זמירות לשבת

יום שבת

יו"ל לרגל

שבת המתאחדת באת"ק מירון
שע"י קהל יטב לב ד'סאטמאר בני ברק

בהשתתפות

אורחינו הגדול הגה"צ אב"ד קהלתינו וזמסב"ג שליט"א

וזמורינו הגה"צ ראש ישיבתינו שליט"א

שב"ק פרשת שופטים תשע"א לפ"ק

הזמירות נתנדבו

ע"י הרבני הנכבד והמפואר, מוזכר בכל תואר

מזה"ר **ישראל יעקב שפילמאן** הי"ד

לעילוי נשמת

האה"ח מרת **טילא** ב"ר **מרדכי מנחם** ע"ה
נלב"ע ב' אלול

הרה"ח ר' **צבי אלימלך** ב"ר **אברהם** ז"ל
נלב"ע ד' אלול

הרה"ח ר' **יחזקאל שרגא** ב"ר **מנחם יודא** ז"ל
נלב"ע ו' אלול

סדר קידוש ליום השבת

**אַתְּקִינוּ סְעוּדָתָא דְּמַהֲמֻנוּתָא שְׁלִימָתָא חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא
קַדִּישָׁא: אַתְּקִינוּ סְעוּדָתָא דְּמַלְכָּא. דָּא הִיא סְעוּדָתָא
דְּעֵתִיקָא קַדִּישָׁא. וְזַעִיר אַנְפִּין וְחַקֵּל תַּפּוּחִין קַדִּישִׁין אַתְּן
לְסַעֲדָא בְּהַדִּיה:**

מחבר חומר רבי יצחק לוריא (האר"י הקדוש), ושמו חתום בראשי הבתים:

א סדר לסעודתא. בצפרא דשבתא. ואזמין בה השתא עתיקא קדישא:	ח דו חצדי חקלא. בדבור ובקלא. ומללו מלה. מתיקא בדובשא:
ב יה ישרי בה. בקידושא רבא. ובחמרא טבא. דבה תחדי נפשא:	ק דם רבון עלמין. במלון סתימין. תגלון פתגמין. ותימרון חדושא:
ג שדר לן שופריה. ונחזו ביקריה. ונחזו לן סתרה. דאתאמר בלחישא:	ל עטר פתורא. ברזא יקרא. עמיקא וטמורא. ולא מלתא אושא:
ד גלה לן טעמי. דבתריסר נחמי. דאינון את בשמיה. בפילא וקלישא:	ו אליו מליא. יהוה לרקיעא. ותמן מאן שריא. חלא ההוא שמשא:
ה רורא דלעילא. דביה חיי כלא. ויתרבי חילא. ותיסק עד רישא:	ז בו יתיר יסגי. לעילא מן דרגה. ויסב בת זוגה. דחות פרישא:

**אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי. וקראת לשבת
ענג לקדוש יי מבבד. וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר
דבר: אז תתענג על יי והרכבתיך על במתי ארץ. והאכלתיך נחלת
יעקב אביך. כי פי יי דבר:**

וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת. לַעֲשׂוֹת אֶת
הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ הִיא לְעוֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה
יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ:

זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ
כָּל מְלָאכָתְךָ. וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל
מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתְּךָ וְגֵרְךָ
אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי.

עַל כֵּן בִּרְדָּה יְיָ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ:

סְבָרֵי מְרֻנָּה וְרִבּוֹנוֹתֵי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
בוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן:

זמירות יום השבת

מחבר הזמר רבי חיים יצחק, ושמו חתום בראשי הבתים:

י' שלח מלאכו לפני. ללוחי רוח. בכוס
ישועות אשא פני. מנת פוסי רוח:

צ מאה נפשי אל יי. ימלא שובע אסמי. אל
ההרים אשא עיני. כהלל ולא כשמאי:

ח דות ימים ושנות עולמים. ענה כבודי ענה.
ועל ראשי יהיו תמים. נר מצנה ואור תורה:

ק ומה יי למנוחת. אפה וארון ענף. קח נא
אל את ברכת. והחזק מגן חונף:

ח י יי וברוך צורי. ביי תהלה נפשי. כי יי
יאיר גרי. כהלו גרו עלי ראשי:

י י רעי לא אחר. על מי מנוחות ונהלני.
נותן לחם לכל בשר. לחם חקי הטריפני:

י הי רצון מלפניך. אפה אלהי קדושי.
תערוך לפני שלחך. תדשן בשמן ראשי:

כוי יתן מנוחת. לפני ארון השלום. והיתה
שלמה משתי. החיים והשלום:

מזמור לדוד. יי רעי לא אחר: בנאות דשא
ירביצני. על מי מנוחות ונהלני: נפשי ישוב. ונחני
במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלה בגיא צלמות
לא אירא רע. כי אפה עמדי. שבטך ומשענתך
המה ונחמני: תערוך לפני שלחן נגד צררי. דשנת
בשמן ראשי כוסי רוח: אך טוב וחסד ירדפוני כל
ימי חיי. ושבתי בבית יי לארך ימים:

בְּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם יוֹם. יַעֲמַס לָנוּ יֵשַׁע וּפְדִיּוֹם. וּבִשְׁמוֹ
נִגִּיל כָּל הַיּוֹם. בִּישׁוּעָתוֹ נָרִים רֹאשׁ עֲלִיוֹן. כִּי הוּא מְעוֹז
לְדָל וּמִחְסֵה לְאֲבִיוֹן: שְׁבִטִי יְהִי לְיִשְׂרָאֵל עֵדוּת.
בְּצַרְתָּם לוֹ צָר. בְּסִבְלוֹת וּבַעֲבָדוֹת. בְּלִבְנֵת הַסְּפִיר
הֶרָאם עוֹז יְדִידוֹת. וְנִגְלָה לְהַעֲלוֹתָם מֵעוֹמֶק בּוֹר וְדוֹת.
כִּי עַם יִי הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עֲמוֹ פְדוּת: מַה יָּקָר חֶסְדּוֹ
בְּצִלוֹ לְגוֹנְנֵימוֹ. בְּגִלוֹת בְּבִלָּה שְׁלַח לְמַעֲנֵימוֹ. לְהוֹרִיד
בְּרִיחִים נִמְנָה בִּיעִימוֹ. וַיִּתֶּנָּם לְרַחֲמִים לְפָנַי שׁוֹבִימוֹ. כִּי
לֹא יִטּוֹשׁ יִי אֶת עַמּוֹ. בַּעֲבוּר הַגְּדוֹל שְׁמוֹ: עֵינָם שֵׁת
כֶּסֶּא לְהַצִּיל יְדִידָיו. לְהַעֲבִיר מִשָּׁם מֵאֲנֵי מוֹרְדָיו.
מֵעֲבוּר בְּשִׁלַּח פָּדָה אֶת עֲבָדָיו. קָרַן לְעַמּוֹ יָרִים תְּהַלֵּה
לְכָל חֲסִידָיו. כִּי אִם הוֹגָה וְרַחֵם פְּרַחֲמִיו וּכְרוֹב חֶסְדָיו:
וּצְפִיר הָעֵצִים הַגְּדִיל עֲצוּמָיו. וְגַם חֲזוֹת אַרְבַּע עָלוּ
לְמִרוּמָיו. וּבִלְבָם דָּמוּ לְהַשְׁחִית אֶת רְחוּמָיו. עַל יְדֵי
כְּהֲנֵי מִגֵּר מִתְּקוּמָמָיו. חֶסְדֵי יִי כִּי לֹא תִמְנֶנּוּ כִּי לֹא כָלוּ
רַחֲמָיו: נִסְגְּרָתִי לְאִדּוֹם בְּיַד רֵעִי מִדְּנִי. שְׁבָכָל יוֹם וַיּוֹם
מִמְּלָאִים כָּרַסָם מֵעֲדָנִי. עֲזָרְתוֹ עָמִי לְסִמּוֹךְ אֶת אֲדֹנִי.
וְלֹא נִטְשָׁתַנִּי כָּל יְמֵי עֲדָנִי. כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם יִי

מחבר הזמר רבי ברוך בר שמואל, ושמו חתום בראשי חבתיים:

ברוך אל עליון אשר נתן מנוחה. לנפשנו פדיום משיאת ואנחה. והוא ידרוש לציון עיר הנדחה. עד אנה תוגיון נפש נאנחה: השומר שבת הבן עם הבת לאל ירצו קמנחה על מחבת: רוכב בערבות מלך עולמים. את עמו לשבות און בנעימים. במאכלי ערבות במיני מטעמים. במלבושי כבוד זבח משפחה: השומר שבת הבן עם הבת לאל ירצו קמנחה על מחבת: ואשרי כל חוכה לתשלומי כפל. מאת כל סוכה שוכן בערפל. נחלה לו יזכה בחר ובשפל. נחלה ומנוחה בשמש לו זרח: השומר שבת הבן עם הבת לאל ירצו קמנחה על מחבת: כל שומר שבת כדת מחללו. הן הכשר חבת קדש גורלו. ואם יצא חובת היום אשרי לו. אל אל אדון מחוללו. מנחה היא שלוחה: השומר שבת הבן עם הבת לאל ירצו קמנחה על מחבת: חמדת הימים. קראו אלי צור. ואשרי לתמימים. אם יהיה נצור. קתר הלומים. על ראשם יצור. צור העולמים רוחו בם נחה: השומר שבת הבן עם הבת לאל ירצו קמנחה על מחבת: זכור את יום השבת לקדשו קרנו כי גבהה גור על ראשו. על בן יתן האדם לנפשו עונג וגם שמחה בהם למשחה: השומר שבת הבן עם הבת לאל ירצו קמנחה על מחבת: קודש היא לכם שבת המלכה. אל תוך בתיכם להניח ברכה. בכל מושבותיכם לא תעשו מלאכה. בניכם ובנותיכם עבד וגם שפחה: השומר שבת הבן עם הבת לאל ירצו קמנחה על מחבת:

מחבר הזמר רבי ישראל, ושמו חתום בראשי חבתיים

יום זה מקבד מכל ימים. כי בו שבת צור עולמים: שישת ימים תעשה מלאכתך. ויום השביעי לאלהיד. שבת לא תעשה בו מלאכה. כי כל עשה שישת ימים: יום זה מקבד מכל ימים. כי בו שבת צור עולמים: ראשון הוא למקראי קודש. יום שבתון יום שבת קודש. על בן כל איש ביינו יקדש. על שתי לחם יבצעו תמימים: יום זה מקבד מכל ימים. כי בו שבת צור עולמים: אכול משמנים שתה ממתקים. כי אל יתן לכל בו דבקים. בגד ללבוש לחם חקים. בשר ודגים וכל מטעמים: יום זה מקבד מכל ימים. כי בו שבת צור עולמים: לא תחסר כל בו ואכלת ושבעת. וברכת את יי אלהיד אשר אהבת. כי ברכך מכל העמים: יום זה מקבד מכל ימים. כי בו שבת צור עולמים: השמים מספרים כבודו. וגם הארץ מלאה חסדו. ראו כי כל אלה עשתה ידו. כי הוא הצור פעלו תמים: יום זה מקבד מכל ימים. כי בו שבת צור עולמים:

סדר ברכת המזון

שִׁיר המַעֲלוֹת. בְּשׁוּב יי אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הֵיינוּ כְּחֻלָּמִים: אֲזַי מִלֵּא שְׁחֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רָגַח. אֲזַי יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְדִּיל יי לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהִים: הַגְדִּיל יי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ. הֵיינוּ שְׂמֻחִים: שׁוֹבָה יי אֶת שְׁבִיתֵנוּ כְּאִפְקִים בְּנֶגֶב: הַזְרָעִים בְּדַמְעָה בְּרָגַח יִקְצְרוּ: הַלֹּחַד יִלְדֵּי וּבִכָּה נִשְׂא מִשָּׁד הַזָּרַע. בֹּא יְבֵא בְרָגַח. נִשְׂא אֶלְמֹתָיו:

הַנְּנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקִיָּם מִצֻּת עֲשֵׂה שֶׁל בְּרַכַּת הַמִּזְוֹן שְׁנֵאמַר, וְאֶכְלֶתָּ וְשִׁבְעָתָּ וּבְרַכָּתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ, עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

הַמִּזְמָן אוֹמֵר: רַבּוֹתֵי. מִיר וְעֵלָן בְּעִנְיָשׁוֹ:

הַמְסֻבִּים עֹנִים: יְהִי שֵׁם יי מְבָרֵךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

הַמִּזְמָן חוֹזֵר: יְהִי שֵׁם יי מְבָרֵךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

בְּרִשׁוֹת מְרִנָּה וְרַבּוֹתֵי גְבָרָה אֱלֹהֵינוּ שְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלֹ:

הַמְסֻבִּים עֹנִים: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלֹ וּבִטְוִבוֹ חֵיֵינוּ:

וְהַמִּזְמָן חוֹזֵר: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלֹ וּבִטְוִבוֹ חֵיֵינוּ:

יְחִיד אֵינוֹ אוֹמֵר: בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הֵן אֶת הָעוֹלָם כָּלוּ. בְּטוֹבוֹ בָּחַן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. הוּא נוֹתֵן לָהֶם לֶכֶל בָּשָׂר. כִּי לָעוֹלָם חֶסֶד. וּבִטְוִבוֹ

הַגְדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחֲסֹר לָנוּ מִזֶּזֶן
לְעוֹלָם וָעֶד. בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגְדוֹל. כִּי הוּא אֵל זֶן
וּמַפְרִינֵם לְכָל וּמַטִּיב לְכָל וּמַכִּין מִזֶּזֶן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו
אֲשֶׁר בָּרָא. כָּאֲמוּר. פּוֹתַח אֶת יָדָךְ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל
חַי רָצוֹן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. הֵזֶן אֶת הַכֹּל:

נִזְדָּה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה
וּרְחֵבָה. וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית
עַבָדִים. וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרֵנוּ. וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלִּמְדָתָנוּ. וְעַל
חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים חֵן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ. וְעַל אֲכִילַת מִזֶּזֶן
שֶׁאַתָּה זֶן וּמַפְרִינֵם אוֹתָנוּ תָּמִיד. בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה:

וְעַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים
אוֹתְךָ. יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּכִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם
וָעֶד: כַּכְתוּב. וְאַכְלָתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכָתָּ אֶת יְיָ
אֱלֹהֶיךָ עַל הָאֶרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ. עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמִּזֶּזֶן:

רַחֵם נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ.
וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. וְעַל
הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו: אֱלֹהֵינוּ. אָבִינוּ.

רַעֲנוּ זִנְגְנוּ פָּרָנִסְנוּ וּכְלָפְלָנוּ וְהַרְוִיחְנוּ. וְהַרְוּחַ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִהֲרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ. וְנָא אֵל תַּצְרִיכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לֹא לִידֵי
מִתֵּנֶת בָּשָׂר וָדָם וְלֹא לִידֵי הַלְוָאָתָם. כִּי אִם לִידֵד הַמְּלָאָה.
הַפְּתוּחָה. הַקְּדוּשָׁה וְהַרְחָבָה. שְׁלֹא גִבּוֹשׁ וְלֹא גִפְלָם
לְעוֹלָם וָעֶד:

רְצָה וְהַחֲלִיצֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשְּׁבֶת הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לְשֶׁבֶת בּוֹ וְלִנּוּחַ בּוֹ
בְּאַהֲבָה בְּמִצְוֹת רְצוֹנָךְ וּבְרְצוֹנָךְ הַנִּיחַ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׁלֹא תִהְיֶה צָרָה וְגִזּוֹן
וְאִנְחָה בְּיוֹם מְנוּחָתָנוּ וְהִרְאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְמֻת צִיּוֹן עִירָךְ וּבִבְנֵי יְרוּשָׁלַיִם
עִיר קְדֻשָּׁךְ כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת וּבַעַל הַנִּחְמוֹת:

וּבִנְהָ יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדֻשָּׁה בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ. בּוֹנֵה בְּרַחֲמָיו יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל. אֲבִינוּ. מִלְכֵנוּ. אֲדִירֵנוּ.
בוֹרְאֵנוּ. גּוֹאֲלֵנוּ. יּוֹצְרֵנוּ. קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל.
הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל. שֶׁבְּכָל יוֹם וַיּוֹם הוּא הַטִּיב הוּא מְטִיב
הוּא יִטֵּיב לָנוּ. הוּא גִמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד לְחַן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרוּחַ. הַצֵּלָה וְהַצְלָחָה. בְּרָכָה וַיְשׁוּעָה. נַחֲמָה.
פָּרָנִסָּה וּכְלָפְלָה. וְרַחֲמִים וַחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב. וּמִכָּל טוֹב
לְעוֹלָם אֵל יַחֲסִרְנוּ. אָמֵן

הַרְחֵמֵן הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: הַרְחֵמֵן הוּא יִתְבָּרַךְ בְּשִׁמְיִים
וּבְאֶרֶץ: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים. וַיִּתְפָּאֵר בָּנוּ לְעַד וּלְנֶצַח

נצחים. ויתגדר בנו לעד ולעולמי עולמים: הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד:
 הרחמן הוא ישבר עלנו מעל צוארנו והוא יוליכנו קוממיות לארצנו:
 הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרבה בבית הזה ועל שלחן זה שאכלנו
 עליו: הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב ויבשר לנו
 בשורות טובות ישועות ונחמות: הרחמן הוא יברך את (אבי מורי) בעל
 הבית הזה ואת (אמי מורתי) בעלת הבית הזה. אותם ואת ביתם ואת
 זרעם ואת כל אשר להם. הרחמן הוא יברך אותי (ואבי ואמי) ואשתי
 וזרעי ואת כל אשר לי, אותנו ואת כל אשר לנו. כמו שנתברכו אבותינו
 אברהם יצחק ויעקב, בכל. מכל. כל. כן יברך אותנו כלנו יחד בברכה
 שלמה. ונאמר אמן:

**במרום ילמדו עליהם ועלינו זכות שתהא למשמרת
 שלום. ונשא ברכה מאת יי. וצדקה מאלהי ישענו.
 ונמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:**

הרחמן הוא ינחילנו יום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

**הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא:
 מגדול ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד
 עולם: עשה שלום במרומוי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל
 ישראל ואמרו אמן:**

**ראו את יי קדושינו כי אין מחסור ליראיו: כפירים רשוי ורעבו ודורשי יי לא
 יחסרו כל טוב: הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו: פותח את ידו ומשביע לכל חי
 רצון: ברוך הגבר אשר יבטח ביי והיה יי מבטחו: נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי
 צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום**

זמירות לשבת

רענא דרענא

יו"ל לרגל

שבת המתאחדת באת"ק מירון
שע"י קהל יטב לב ד'סאטמאר בני ברק

בהשתתפות

אורחינו הגדול הגה"צ אב"ד קהלתינו וזמסב"ג שליט"א

וזמורינו הגה"צ ראש ישיבתינו שליט"א

שב"ק פרשת שופטים תשע"א לפ"ק

הזמירות נתנדבו

ע"י הרבני הנכבד והמפואר, מוזכר בכל תואר

מזה"ר **ישראל יעקב שפילמאן** הי"ד

לעילוי נשמת

האה"ח מרת **טילא** ב"ר **מרדכי מנחם** ע"ה
נלב"ע ב' אלול

הרה"ח ר' **צבי אלימלך** ב"ר **אברהם** ז"ל
נלב"ע ד' אלול

הרה"ח ר' **יחזקאל שרגא** ב"ר **מנחם יודא** ז"ל
נלב"ע ו' אלול

זמירות לסעודה שלישית

מחבר הזמר רבי יצחק לוריא זצ"ל (האר"י הקדוש) ושמו חתום בראש הבתים:

אתקינו סעודתא דמהימנותא שלימתא חדותא דמלכא קדישא:
אתקינו סעודתא דמלכא. דא היא סעודתא דזעיר אנפין. ועתיקא
קדישא. וחקל תפוחין קדישין וזעיר אנפין אתין לסעדא בהדיה:

לבר נטלין. ולא עאלין. הנך פלפין
דחציפין:

והא אומין. עתיק יומין. למצחא עדי
יהון חלפין:

רעו דילה. דגלי ליה. לבטלא בכל
קליפין:

ישני לון. בנזקביהון. ויטמרון בגו
כפין:

ארי השתא במנחתא. בחדותא
דזעיר אנפין:

בגי היכלא דכסיפין. למחזי זיו
דזעיר אנפין:

יהון חכא. בהאי תבא. דביה מלכא
בגלופין:

צבו לחדא. בהאי ועדא. בגו עירין
וכל גדפין:

חדו השתא. בהאי שעטא. דביה
רעא ולית זעפין:

קריבו לי. חזו חילי. דלית דינין
דתקיפין:

מזמור לדוד. יי רעי לא אחסר: בנאות דשא ירביצני. על מי מנוחות ינהלני: נפשי ישובב.
ינחני במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלה בגיא צלמות לא אירא רע. כי אתה עמדי. שבטך
ומשענתך תהיה ינחמני: תעריך לפני שלחן נגד צדרי. דשנת בשמן ראשי כוסי ונוה: אך טוב
וחסד ירדפוני כל ימי חיי. ושבתי בבית יי לארך ימים:

ויאמר משה אלהו היום כי שבת היום לה' היום לא תמאצוהו בשדה: ראו כי ה' נתן לכם השבת על כן הוא נתן
לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממוקמו ביום השביעי: וישבתו העם ביום השביעי:
על כן ברח יי את יום השבת ונקדשהו:

בְּבֹאוֹ מֵאֲדָם חֲמוּץ בָּגִידִים. וְבַח לֹ בְּבִצְרָה וְטִבַּח לֹ בְּבוּגָדִים.
וַיִּזְנוּ נִצְחָם מִלְּבוּשָׁיו לְהֵאֲדִים. בְּכַחוֹ הַגָּדוֹל יִבְצֹר רוּחַ נְגִידִים. הִגָּה
בְּרוּחוֹ הַקִּשָּׁה בְּיוֹם קָדִים:

רְאוּתוֹ כִּי בֶן אֲדָמִי הָעוֹצֵר. יִחְשׁוּב לֹ בְּבִצְרָה תִּקְלוּט בְּבִצְרָה.
וּמִלְּאָד כְּאָדָם בְּתוֹכָהּ יִנָּצֵר. וּמִזִּיד כְּשׁוֹגֵג בְּמִקְלָט יֵעָצֵר. אֶהְבּוּ
אֶת ה' כָּל חֲסִידָיו אֲמוּנִים נוֹצֵר:

יִצְוֶה צוּר חֲסִדוֹ קִהְלוּתָיו לְקַבֵּץ. מֵאַרְבַּע רוּחוֹת עָדִיו לְהַקְבִּץ.
וּבִהַר מְרוֹם הָרִים אוֹתָנוּ לְהַרְבִּץ. וְאֶתָּנוּ יָשׁוּב נִדְחִים קוֹבֵץ. יִשְׁיֵב
לֹא נֶאֱמַר כִּי אִם וְשֵׁב וְקַבֵּץ:

בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר טוֹב גָּמְלָנוּ. בְּרַחֲמָיו וּכְרוֹב חֲסִדָּיו
הַגָּדִיל לָנוּ. אֵלֶּה וְכֹאֵלָה יוֹסֵף עֲמֻנּוּ. לְהַגְדִּיל שְׁמוֹ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר
וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ:

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכַבוֹדוֹ. לְהַלְלוֹ וּלְשַׁבְּחוֹ וּלְסַפֵּר הוֹדוֹ.
מִכָּל אוֹם גָּבַר עָלֵינוּ חֲסִדוֹ. לָכֵן בְּכָל לֵב וּבְכָל נֶפֶשׁ וּבְכָל מְאוֹדוֹ.
נִמְלִיכּוֹ וּנְיַחֲדוֹ:

ה' מֶלֶךְ ה' מֶלֶךְ ה' יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד
ה' מֶלֶךְ ה' מֶלֶךְ ה' יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד
שִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד:

**עֲשֵׂה שָׁלוֹם שְׁלוֹ יְשִׁים עָלֵינוּ בְּרָכָה וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. מִשְׁמָאל
וּמִיָּמִין עַל יִשְׂרָאֵל שָׁלוֹם. הִרְחֵמֶן הוּא יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.
וַיִּזְכּוּ לְרֵאוֹת בָּנִים וּבְנֵי בָנִים עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבִמְצוֹת עַל יִשְׂרָאֵל
שָׁלוֹם. יוֹעֵץ אֵל גִּבּוֹר אָבִי עַד שֶׁר שָׁלוֹם:**

**הַלְלוּהָ, אוֹדָה ה' בְּכָל לֵב בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה: גְּדִלִים מַעֲשֵׂי ה' דְּרוּשִׁים לְכָל
חַפְצֵיהֶם: הוֹד וְהַדָּר פָּעִלוּ וְצִדְקָתוֹ עֲמֹדָת לְעַד: זָכַר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו חֲנוּן וְרַחוּם
ה': טָרַף נָתַן לִירָאִיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כַּח מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ לְתֵת לָהֶם נַחֲלַת
גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יָדָיו אֲמַת וּמוֹשְׁפֵט נַאֲמָנִים כָּל פְּקוּדָיו: סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם
בְּאֵמֶת וַיִּשָּׁר: פְּדוּת שִׁלַּח לְעַמּוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: רֹאשִׁית
חֲכָמָה יִרְאֵת ה' שֶׁכֶּל טוֹב לְכָל עֲשִׂיהֶם תִּהְלָתוֹ עֲמֹדָת לְעַד:**

**הַלְלוּהָ, אֲשֶׁרִי אִישׁ יֵרָא אֶת ה' בִּמְצוֹתָיו חֲפִץ מֵאֵד: גִּבּוֹר בְּאֶרֶץ יִהְיֶה זִרְעוֹ
דּוֹר יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ: הוֹן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמֹדָת לְעַד: זֶרַח בַּחֲשֶׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל
חֲנוּן וְרַחוּם וְצִדִּיק: טוֹב אִישׁ חוֹנֵן וּמִלּוּה יְכַלְכֵּל דְּבָרָיו בְּמוֹשָׁפֵט: כִּי לְעוֹלָם לֹא
יִמּוּט לִזְכֹּר עוֹלָם יִהְיֶה צִדִּיק: מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא נָכוֹן לְבוֹ בְּטַח בַּה': סְמוּךְ
לְבוֹ לֹא יִירָא עַד אֲשֶׁר יִרְאָה בְּצִרּוֹ: פֶּזֶר נָתַן לְאֲבִיוֹנִים צִדְקָתוֹ עֲמֹדָת לְעַד קִרְנוֹ
תְּרוּם בְּכָבוֹד: רָשָׁע יִרְאָה וְכַעַס שִׁנּוּי יַחֲרֹק וְנִמְסַ תְּאוֹת רָשָׁעִים תֹּאבֵד:**

**שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרִי כָל יֵרָא יִי הַחֲלָךְ בְּדַרְכָּיו: יָגִיעַ פִּפְיָךְ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרִיךְ
וְטוֹב לָךְ: אֲשַׁתְּךָ כְּגֶפֶן פְּרִיָּה בִּירְפָתִי בֵּיתְךָ בְּגִיךָ כְּשֶׁתִּלִּי זֵיתִים סְבִיב לְשִׁלְחֲנֶךָ:
הִנֵּה כִּי בֵן יְבָרֵךְ גִּבּוֹר יֵרָא יִי: יְבָרֵכְךָ יִי מִצִּיּוֹן וְרֹאה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ:
וְרֹאה בָנִים לְבְנֶיךָ שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:**

**שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדוֹד הִנֵּה מַה טוֹב וּמַה נָּעִים שְׁבֵת אַחִים גַּם יַחַד: כְּשֶׁמֶן הַטוֹב
עַל הָרֹאשׁ יֵרֵד עַל הַזָּקֵן וְזָמֶן אַחֲרָן שִׁירֵד עַל פִּי מְדוּתָיו: כָּטֹל חֶרְמוֹן שִׁירֵד עַל
הָרִי צִיּוֹן כִּי שֵׁם צִוָּה יִי אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם:**

י' דיד נפש אב הרחמן. משוך עבדך אל רצונך. ירוץ עבדך כמו
איל. ישתחוה אל מול הדרך. יערב לו ידידותיך. מנופת צוף
וכל טעם:

ה' דור נאה זיו העולם. נפשי חולת אהבתך. אנא אל נא רפא
נא לה. בהראות לה נועם זינך. אז תתחזק ותתרפא. והייתה לה
שמחת עולם:

י' תיק יהמו נא רחמיך. וחוסה נא על בן אהובך. כי זה כמה
נכסוף נכספתי לראות בתפארת עינך. אלה חמדה לבי. חוסה
נא ואל תתעלם:

ה' גלה נא ופרוס חביבי עלי את ספת שלומך. תאיר ארץ
מבבודך. נגילה ונשמחה בך. מהר אהוב כי בא מועד וחננו
כימי עולם:

אל מסתתר בשפירי חביון. השכל הנעלם מכל רעיון. עלת העלות מוכתר
בכתר עליון. פתר יתנו לך יי:

בראשית תורתך הקדומה. רשומה חקמתך הסתומה. מאין תמצא והיא
נעלמה. ראשית חכמה יראת יי:

רחובות הנָהָר נחֲלִי אֲמוֹנָה. מִים עֲמוּקִים יִדְלֹם אִישׁ תְּבוּנָה. תּוֹצְאוֹתֶיהָ
חֲמוּשִׁים שְׁעָרֵי בִּינָה. אֲמוֹנִים נוֹצֵר יי:

הָאֵל הַגָּדוֹל עֵינֵי כָל נִגְדָּד. רַב חֶסֶד גָּדוֹל עַל הַשָּׁמַיִם חֶסֶדָּד. אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם
זְכוֹר לְעַבְדָּד. חֶסֶדִּי יי אֲזִכִּיר תַּחֲלוֹת יי:

מָרוֹם נֶאֱדָר בְּכַח וּנְבוֹרָה. מוֹצִיא אוֹרָה מֵאֵין תְּמוֹרָה. פֶּחַד יִצְחָק מוֹשְׁפָטֵינוּ
הָאִירָה. אֶתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם יי:

מִי אֵל כְּמוֹד עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת. אֲבִיר יַעֲקֹב נוֹרָא תַּחֲלוֹת. תַּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל
שׁוֹמֵעַ תַּפְּלוֹת. כִּי שׁוֹמֵעַ אֵל אֲבִיוֹנִים יי:

יְהִי זְכוֹת אֲבוֹת יִגְוֹ עָלֵינוּ. נִצַּח יִשְׂרָאֵל מִצְרוֹתֵינוּ גָּאֲלֵנוּ. וּמִבּוֹר גְּלוֹת דָּלֵנוּ
וְהַעֲלֵנוּ. לְנִצָּח עַל מְלָאכֶת בֵּית יי:

מִיָּמִין וּמִשְׁמָאל יִנִּיקֶת הַנְּבִיאִים. נִצַּח וְהוֹד מֵהֶם נִמְצָאִים. יָכִין וּבֹעֵז בְּשֵׁם
נִקְרָאִים. וְכָל בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי יי:

יְסוֹד צְדִיק בְּשִׁבְעָה נִעְלָם. אוֹת בְּרִית הוּא לְעוֹלָם. מַעֲיֵין הַפְּרָכָה צְדִיק יְסוֹד
עוֹלָם. צְדִיק אֶתָּה יי:

נָא הָקֵם בְּמִהְרָה מְלָכוֹת דָּוִד וּשְׁלֹמֹה. בַּעֲטָרָה שְׁעִטָּרָה לוֹ אָמוֹ. כְּנָסֶת
יִשְׂרָאֵל כְּלָה קְרוּאָה בְּנֻעִימָה. עֲטָרֶת תַּפְאֶרֶת בְּיַד יי:

חֲזֹק מִיַּחַד כְּאֶחָד עֶשֶׂר סְפִירוֹת. וּמִיַּחַד אֶלּוֹף יְרָאָה מְאוֹרוֹת. סְפִיר גִּזְרֹתֶם
יַחַד מְאִירוֹת. תִּקְרַב רְנַתְנוּ לְפָנֶיךָ יי:

סדר ברכת המזון

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. בָּשׁוּב יְיָ אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הֵינּוּ כְּחֻלְמִים: אֹיֵךְ יִמְלֹא שִׁחוֹק
פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה. אֹיֵךְ יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהִים: הַגְדִּיל יְיָ
לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ. הֵינּוּ שְׂמֹחִים: שׁוֹבָה יְיָ אֶת שְׁבִיתֵנוּ כְּאִפְקִים בְּנֹגֵב:
הַזְרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: הַלֹּחַ יִלְךְ וּבִכָּה נִשְׂא מִשָּׁךְ הַזֶּרַע. בֹּא יְבֹא
בְּרִנָּה. נִשְׂא אֶלְמַתֵּינוּ:

הַנְּנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקִים מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל בְּרַכַּת הַמֶּזֶן שְׁנֵאמַר, וְאֶכְלֶת וְשִׁבְעֶת וּבְרַכַּת אֶת
ה' אֱלֹהֵינוּ, עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ:

הַמֶּזֶן אוֹמֵר: רַבּוֹתֵי. מִיר וְעֵלָן בְּעִנְיָנוּ:

הַמְּסֻבִּים עֹנִים: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרֵךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

הַמֶּזֶן חוֹרֵר: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרֵךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

בְּרִשׁוֹת מֶרְנֵן וְרַבּוֹתֵי נִבְרָךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֲכָלְנוּ מִשְׁלֹ:

הַמְּסֻבִּים עֹנִים: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֲכָלְנוּ מִשְׁלֹ וּבִטְבוֹ חֵינּוּ:

וְהַמֶּזֶן חוֹרֵר: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֲכָלְנוּ מִשְׁלֹ וּבִטְבוֹ חֵינּוּ:

יְחִיד אֵינוּ אוֹמֵר: בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הֵן אֶת
הָעוֹלָם בָּלוּ. בִּטְבוֹ בָּחַן בְּחָסֵד וּבְרַחֲמִים. הוּא
נוֹתֵן לָחֶם לְכֹל בָּשָׂר. כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. וּבִטְבוֹ

הַגְדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחְסֹר לָנוּ מִזֶּזֶן
לְעוֹלָם וָעֶד. בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגְדוֹל. כִּי הוּא אֵל זֶן
וּמַפְרִינֵם לְכָל וּמַטִּיב לְכָל וּמַכִּין מִזֶּזֶן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו
אֲשֶׁר בָּרָא. כְּאִמּוֹר. פּוֹתַח אֶת יָדָךְ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל
חַי רָצוֹן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. הֵזֶן אֶת הַכֹּל:

נוֹדָה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה
וּרְחֻבָּהּ. וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית
עַבָדִים. וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרֵנוּ. וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ. וְעַל
חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים חֵן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ. וְעַל אֲכִילַת מִזֶּזֶן
שֶׁאַתָּה זֶן וּמַפְרִינֵם אוֹתָנוּ תָּמִיד. בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה:

וְעַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים
אוֹתְךָ. יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּכִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם
וָעֶד: כַּכְתוּב. וְאַכְלָתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַּתְּ אֶת יְיָ
אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ. עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמִּזֶּזֶן:

רַחֵם נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ.
וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. וְעַל
הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו: אֱלֹהֵינוּ. אָבִינוּ.

רַעֲנוּ זִמְנֵנוּ פְּרִנְסֵנוּ וּבְלִפְלֵנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ. וְהַרְוּחַ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִהֲרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ. וְנָא אֵל תַּצְרִיכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לֹא לַיְדִי
מִתֵּנָת בָּשָׂר וָדָם וְלֹא לַיְדִי הַלְוָאתָם. כִּי אִם לַיְדֶךָ הַמְּלָאָה.
הַפְּתוּחָה. הַקְדוּשָׁה וְהַרְחָבָה. שְׁלֹא גִבּוֹשׁ וְלֹא גִפְלָם
לְעוֹלָם וָעֶד:

רַצָּה וְהַחֲלִיצֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשְּׁבֶת הַגָּדוֹל
וְהַקְדוֹשׁ הַזֶּה כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לְשֶׁבֶת בּוֹ וְלִנּוּחַ בּוֹ
בְּאַהֲבָה בְּמִצְוֹת רְצוֹנָךָ וּבְרְצוֹנָךָ הַנִּיחַ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׁלֹא תִהְיֶה צָרָה וְגִזּוֹן
וְאַנְחָה בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ וְהִרְאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְמֻת צִיּוֹן עִירָךָ וּבִבְנֵי יְרוּשָׁלַיִם
עִיר קְדֻשָּׁךְ כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת וּבַעַל הַנִּחְמוֹת:

וּבִגְוִה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקְדָּשׁ בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ. בּוֹגֵה בְּרַחֲמָיו יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל. אֲבִינוּ. מַלְכֵנוּ. אֲדִירֵנוּ.
בוֹרְאֵנוּ. גּוֹאֲלֵנוּ. יוֹצְרֵנוּ. קְדוֹשְׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל.
הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל. שֶׁבְּכָל יוֹם וַיּוֹם הוּא הַטֵּיב הוּא מְטִיב
הוּא יֵיטִיב לָנוּ. הוּא גֹמְלֵנוּ הוּא גּוֹמְלֵנוּ הוּא יְגַמְלֵנוּ לְעֵד לְחַן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרוּחַ. הַצֵּלָה וְהַצְלָחָה. בְּרָכָה וַיְשׁוּעָה. נַחֲמָה.
פְּרִנְסָה וּבְלִפְלָה. וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב. וּמִכָּל טוֹב
לְעוֹלָם אֵל יַחֲסִדֵּנוּ. אָמֵן

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְמַלֵּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִתְבָּרֵךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ:
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים. וְיִתְפָּאֵר בָּנוּ לְעֵד וּלְנֶצַח נְצָחִים. וְיִתְהַדָּר

בנו לעד ולעולמי עולמים: הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד: הרחמן הוא ישבר
 עלנו מעל צוארנו והוא יוליכנו קוממיות לארצנו: הרחמן הוא ישלח לנו
 ברכה מרבה בבית הזה ועל שלחנו זה שאכלנו עליו: הרחמן הוא ישלח לנו
 את אליהו הנביא זכור לטוב ויבשר לנו בשורות טובות ישועות ונחמות:
 הרחמן הוא יברך את (אבי מורי) בעל הבית הזה ואת (אמי מורתי) בעלת
 הבית הזה. אותם ואת ביתם ואת זרעם ואת כל אשר להם. הרחמן הוא
 יברך אותי (ואבי ואמי) ואשתי וזרעי ואת כל אשר לי, אותנו ואת כל אשר
 לנו. כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב, בכל. מכל. כל. כן יברך
 אותנו בלנו יחד בברכה שלמה. ונאמר אמן:

**במרום ילמדו עליהם ועלינו זכות שתהא למשמרת
 שלום. ונשא ברכה מאת יי. וצדקה מאלהי ישענו.
 ונמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:**

הרחמן הוא ינחילנו יום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

**הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא:
 מגדול ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד
 עולם: עשה שלום במרומוי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל
 ישראל ואמרו אמן:**

**יראו את יי קדושינו כי אין מחסור ליראיו: בפירים רשו ורעבו ודורשי יי
 לא יחסרו כל טוב: הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו: פותח את ידו ומשביע
 לכל חי רצון: ברוך הגבר אשר יבטח ביי והיה יי מבטחו: נער הייתי גם
 זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם: יי עז לעמו יתן יי יברך את
 עמו בשלום**